

Paradoxismul – o reacție contra totalitarismului

● INTERVIU CU FLORENTIN SMĂRÂNDACHE, CONDUCĂTORUL „MIȘCĂRII
LITERARE PARADOXISTE“

Vineri, 27 mai, Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul“ a fost gazda unei manifestări de excepție. „o seară a paradoxurilor“, cum a numit-o scriitorul Constantin Mateescu. A fost sărbătorit matematicianul-scriitor Florentin Smărândache, originar din comuna Bălcești, județul Vilcea, stabilit de mai bine de 10 ani în Phoenix—Arizona, Statele Unite ale Americii. Acum cîțiva ani, un prieten mi-a oferit un volum din poeziile lui Florentin Smărândache, care este întemeietorul și seful „Mișcării literare paradoxiste“. Lectura acestor poezii m-a intrigat și mi-a stîrnit curiozitatea față de acest vilcean; cunoscut mai mult în străinătate decît la el acasă, Vineri, la Biblioteca Județeană am descoperit în Florentin Smărândache un om echilibrat, vorbind calm și profund. Dînsul a avut amabilitatea de a ~~ne răspunde~~ la cîteva întrebări.

● **Domnule Smărândache am aflat că, în momentul în care v-ați hotărît să părăsiți țara, securitatea începuse să facă unele presiuni asupra familiei dumneavoastră.**

— În momentul în care am plecat în Turcia, volumele mele erau interzise din ordinul securității. Cînd eram deja în Turcia a venit cineva la măică-mea și a întrebat cum trăiesc eu acolo. De unde am bani. În lagăr, ca să supraviețuiesc,

făceam munci ordinare, încărcat de bălegar, măturat, vopsit. Fiind un intelectual îmi venea mai greu. Părinții mei nu știau nimic despre toate acestea. În perioada aceea am primit 300 de mărci de la o asociație de matematică din Germania (Zentralblatt für Mathematik), un matematician din Spania, Francesco Bellotti mi-a trimis 200 de dolari. Am primit ajutor și de la Institutul francez din Ankara, în sensul că mă invitau la dineuri, la piese de teatru, iar Jean Paul Micoulet mi-a trimis 300 de mărci. Înainte de a pleca din țară eram șomer și mi se interzisese plecarea la cîteva congrese internaționale de matematică din Canada și S.U.A. De altfel, am publicat, în anul 1987, la revista „Nations of American Mathematical Society“, o scrisoare în care spunem toate acestea.

● **Ce v-a determinat să inițiați „Mișcarea literară paradoxistă“?**

— A fost o reacție contra totalitarismului. Piesele de teatru și „Nonromanul“ sînt scrise în perioada aceea. Pe ascuns, am încercat să le scot din țară, printr-un verișor nymar, marinar pe Dunăre. De teamă, acesta, parțial, le-a ars, parțial le-a ascuns. În 1992, cînd am venit în țară, am recuperat cîteva.

● **Citind lista cu membrii acestei mișcări literare am des-**

coperit printre ei, personalități foarte diferite din întreaga lume. Cum au aderat acestea la paradoxism?

— Eu am o corespondență foarte vastă și cărțile mele le expediez prin zeci de țări. Am adus un sac de scrisori și le-am depus la domnul Soare, la Arhivă. Trimițînd acele Non poeme, am surprins pe mulți. Eugen Ciorănescu și George Ciorănescu, de la Mîinchen, Eugen Ionesco, de la Paris. O serie de scriitori străini din mediul francez, fie au scris eseuri despre sensul-nonsensului, fie despre acele poeme, fie au trimis ei înșiși creații, și chiar foarte mulți. Am foarte multe și în limba engleză. Mă chinuiesc să le înțeleg sensul. Eu, cel mai bine, cunosc limba franceză, apoi engleza și spaniola.

● **Ce vă lipsește mai mult de cînd sînteți în America?**

— Faptul că nu lucrez nici în matematică nici în literatură și asta îmi lipsește enorm. Pentru a supraviețui lucrez în informatică.

● **Vă gîndiți, acum, după ce s-a mai schimbat cîte ceva în România să vă reîntoarceți?**

— Am o casă pe care o moștenesc, la Bălcești. Spre pensie este avantajos să mă întorc în România deoarece acolo nu primim decît un ajutor social.

● Valeria TĂNASE

”INFORMAȚIA ZILEI” (MIERCURI, 1 Iunie 1994)